

Arrest

nr. 219 722 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ACHAOUI *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u van Tamil origine en bent u afkomstig uit het Jaffna district. U bent een hindoe. U woonde er steeds in het dorp Karanavai in de gemeente Karaveddy. U hebt twee oudere broers en twee oudere zussen. Uw vader werkte als landbouwer en uw moeder is huisvrouw. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U ging tot de tiende klas naar school in Karanavai. U slaagde echter niet voor het eindexamen van het Ordinary Level omdat u vaak ziek was. U volgde een naaicursus in het gemeentehuis van Karanavai. U had geen politieke activiteiten in Sri Lanka. Op 12 januari 1991 overleed uw vader tijdens een luchtaanval op uw regio. Uw familie had het financieel moeilijk sinds zijn overlijden. Uw familie verbouwde uiten en chili op jullie

velden en verkocht dit op de plaatselijke markt. Uw familie steunde vroeger het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Als LTTE'ers vermoeid toekwamen, dan gaf uw moeder hen water om te drinken. Uw broers bespioneerden militaire locaties in de regio en speelden informatie hierover door aan het LTTE. In het verleden werd u eens gevangen genomen door het LTTE om lid te worden, waarop uw moeder smeekte u vrij te laten, wat de daaropvolgende dag ook gebeurde. Voor uw vertrek leefde u alleen met uw moeder. In 2005 of 2006 huwde uw oudere zus. Haar echtgenoot nam haar mee, maar u weet niet waarheen. U hebt geen contact meer met haar. In 2014 reisde uw broer S. (...) via Saoedi-Arabië naar Duitsland waar hij sindsdien verblijft. Ook uw broer K. (...) en zus L. (...) verblijven in Duitsland. Sinds 2017, nadat uw broer was vertrokken, kregen uw moeder en u thuis dreig telefoons van ongeïdentificeerde mensen. Soms kwamen deze mensen ook naar uw huis. Dit gebeurde één à twee keer per maand. Vanaf 2017 verergerde deze situatie. Deze ongeïdentificeerde mensen vroegen naar u en uw broers en zussen. Jullie vonden het niet veilig om als vrouw alleen te wonen en u besloot het land te verlaten. Op 21 oktober 2018 reisde u samen met uw moeder vanuit Jaffna naar Colombo. U reisde per vliegtuig naar een onbekende bestemming, waar u enkele weken verbleef. U nam vanuit een onbekende plaats het vliegtuig naar België. U dient hier een verzoek om internationale bescherming in op 19 februari 2019 op de luchthaven van Zaventem. U vreest bij terugkeer voor uw leven. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw Sri Lankaanse paspoort geldig tot 11/08/2020 neer, een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw moeder en een kopie van de overlijdensakte van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vooreerst legt u geen enkel origineel begin van bewijs van uw identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst voor het CGVS door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 27 februari 2019, p. 2) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is het vaststellen van de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in elk individueel verzoek en kan van een verzoeker verwacht worden dat hij of zij er alles aan doet om zijn identiteit (en asielrelaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legt u dan wel een kopie neer van de identiteitspagina uit uw Sri Lankaanse paspoort, van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, van uw geboorteakte, van de geboorteakte van uw moeder en van de overlijdensakte van uw vader; echter geen originele documenten. Aangezien kopieën onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, is de bewijswaarde ervan bijzonder relatief. Hierbij dient toegevoegd te worden dat uit objectieve informatie blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka, wegens de hoge graad van corruptie, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Hoe dan ook, u gevraagd waar zich de originelen van uw identiteitsdocumenten bevinden, stelt u dat uw originele identiteitskaart zich bij uw moeder in Sri Lanka bevindt (CGVS, p. 16) en dat u nog steeds contact hebt met uw moeder (CGVS, p. 6). U legt echter uw originele identiteitskaart vooralsnog niet voor. U legt voorts incoherente en onjuiste verklaringen af over uw identiteitskaart, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. Zo stelt u aanvankelijk dat uw nieuwe identiteitskaart werd afgeleverd in 2018 en dat u deze nieuwe identiteitskaart pas een jaar na uw aanvraag hebt verkregen (CGVS p. 17). Uw oude identiteitskaart was immers nat geworden van de regen en beschadigd. U voegt eraan toe dat u thuis in Sri Lanka was toen uw nieuwe identiteitskaart, waarvan u heden een kopie neerlegt, werd afgeleverd in de post. Wanneer het CGVS u er echter op wijst dat volgens de kopie van deze identiteitskaart die zich in het administratieve dossier bevindt, deze pas werd afgeleverd op 12 februari 2019, terwijl u beweerde Sri Lanka te hebben verlaten in oktober 2018 en u aldus niet thuis kon geweest zijn toen; wijzigt u uw verklaringen en zegt u plots dat u uw nieuwe identiteitskaart pas kreeg nadat u hier kwam. Wat evenmin klopt, aangezien u pas op 19 februari 2019 arriveerde aan de grens op de luchthaven van Zaventem. Gevraagd door het CGVS of u dan zonder identiteitskaart was in Sri Lanka, antwoordt u dat u

een tijdelijke identiteitskaart hebt verkregen nadat u uw oude identiteitskaart ter vervanging naar de autoriteiten had opgestuurd. U legt echter deze tijdelijke identiteitskaart noch een kopie ervan neer zodat het CGVS niet in staat is uw verklaringen na te gaan. Hiernaar gevraagd beweert u evenwel dat uw tijdelijke identiteitskaart zich heden nog thuis bevindt. Gevraagd een kopie te bezorgen aan het CGVS, ontwijkt u de vraag en stelt u dat uw moeder echt ziek is en u haar zal moeten contacteren. Voorts is het bevreemdend te noemen dat u in de mogelijkheid zou zijn om tegelijkertijd twee originele identiteitskaarten, met name een tijdelijke en een nieuwe identiteitskaart, te kunnen behouden in Sri Lanka. Verwacht kan worden dat uw autoriteiten uw originele tijdelijke identiteitskaart zouden inhouden bij het afleveren van een nieuwe kaart. Overigens beweert u elders in het persoonlijk onderhoud voor het CGVS wanneer gevraagd met welke reisdocumenten u Sri Lanka hebt verlaten, dat u in het bezit van uw paspoort, geboorteakte en identiteitskaart Sri Lanka hebt verlaten (CGVS p. 18). Dit is weerom niet eensluidend aan uw andere verklaringen zoals boven aangehaald, waarbij u stelt dat uw nieuwe identiteitskaart en tijdelijke identiteitskaart zich nog in Sri Lanka bevinden. In elk geval houdt het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent, waar u woonachtig was en waar u vandaan komt.

Dat u uw originele Sri Lankaanse paspoort aan de smokkelaar zou hebben afgegeven en dat u vooraf enkel een kopie zou hebben gemaakt van de identiteitspagina van uw paspoort zoals u zelf beweert, betreft ook een eerder stereotiep en weinig doorleefd antwoord (CGVS, pp. 3 en 4). Uw onduidelijke verklaringen over de omstandigheden waarin u het paspoort zou hebben afgegeven aan de smokkelaar, bevestigen het sterke vermoeden dat u niet de waarheid spreekt over waar uw paspoort zich bevindt. Zo beweert u dat de smokkelaar plots verdween met uw paspoort nadat u het aan hem of haar gegeven had. Een verdere toelichting hierover geeft u niet. U weet niet in welk land u zich bevond toen u uw paspoort aan de smokkelaar gaf. Gevraagd op welke plaats u precies was toen u uw paspoort in handen van de smokkelaar gaf, geeft u aanvankelijk geen antwoord (CGVS p. 4). Slechts wanneer het CGVS u enkele keuzeantwoorden geeft, zegt u plots dat het ergens op straat was dat u uw paspoort afgaf maar concrete informatie verstrekt u niet over de straat of plaats. Bovendien houdt een dergelijk gedrag weinig steek. Immers is een paspoort een waardevol identiteits- en reisdocument en maakt u een erg riskante reis gezien u stelt op de vlucht te zijn voor problemen in uw land. Dat u echter pas eind 2018 uw land van nationaliteit, Sri Lanka, hebt verlaten terwijl u bovendien reeds uw paspoort aanvraag in 2010 –wat u overigens hetzelfde jaar bekwam– terwijl u zegt dat u in een levensbedreigende situatie verkeerde, relativeert ernstig de door u geuite vrees voor vervolging (CGVS p. 4). Het gegeven dat u met uw eigen officiële paspoort Sri Lanka hebt verlaten zonder moeilijkheden te hebben gekend bij uw uitreis (CGVS, p. 18), toont ook aan dat u op het moment van uw vertrek uit Sri Lanka geen gegronde vrees voor vervolging door uw autoriteiten diende te koesteren. Dat u uw originele paspoort niet neerlegt, doet vermoeden dat u het bewust wenst achter te houden voor de Belgische asieldiensten om bepaalde erin vermelde informatie te verhullen. Hoewel u gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vervolgens biedt u evenmin een duidelijk zicht op uw afgelegde reisweg. Behalve de kopie van de identiteitspagina uit uw Sri Lankaanse paspoort waarbij evenmin kan vastgesteld worden wanneer exact u Sri Lanka zou hebben verlaten, welke reisweg u aflegde tot België en of u al dan niet andere reizen of mogelijke verblijven elders hebt gekend; legt u geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (zoals overige bladzijden uit uw paspoort, tickets, instapkaarten, betaalbewijzen, hotelrekeningen, foto's, e.d.), waardoor u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op uw vertrek uit Sri Lanka en de route die u aflegde tot België (CGVS, p. 18 t.e.m. p. 21). Uw verklaringen aangaande uw reisweg zijn dermate vaag, dat ook deze niet kunnen overtuigen. U stelt op 21 oktober 2018 uw dorp Karanavai in het Jaffna district te hebben verlaten en per bus via de A9 naar Colombo te zijn gegaan. U bent echter niet op de hoogte van welke route u reisde tot België. U weet niet waar u per vliegtuig vanuit Colombo bent gearriveerd. Dat u de taal van de plaats niet kende, volstaat niet als verschoningsgrond. Gevraagd wat u kan zeggen over het land, de stad en welke soort mensen u er zag; antwoordt u enkel dat de mensen er Engels spraken. U reisde vervolgens verder per wagen naar opnieuw een voor u onbekende plaats waar u enkele weken hebt verbleven. De naam van deze plaats kent u evenmin. Gevraagd hoe u vervolgens verder reisde naar België; blijft u het antwoord schuldig. Daarop gevraagd te vertellen wat u weet over uw verdere reisweg, zegt u het niet te weten en het daarom niet kan zeggen. Wanneer het CGVS u confronteert met het vermoeden dat u bepaalde zaken aangaande uw reisweg bewust verzwijgt, wat een inschatting van uw nood aan bescherming verder bemoeilijkt, geeft u het weinig verklarende antwoord dat u niets weet en geen Engels kent. Evenmin biedt u een antwoord op de vraag met wie u enkele weken in een kamer verbleef na uw uitreis uit Sri Lanka en alvorens uw aankomst in België, alsook verschaft u niet de minste informatie over de personen die u naar deze plaats hebben

gebracht of wie u op die plaats hebt gezien. Dit gebrek aan medewerking zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw asielmotieven verder op de helling.

Verder verhinderen uw tegenstrijdige, onaannemelijke en uiterst vage verklaringen met betrekking tot uw vluchtaanleiding uit Sri Lanka dat er enig geloof kan worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U haalt aan dat de steun van uw familie aan het LTTE in het verleden aan de basis ligt van uw huidige moeilijkheden in Sri Lanka (CGVS, pp. 22, 23). Zoals blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bent u echter bitter weinig op de hoogte van de precieze steun van uw familie aan het LTTE, wat niet in overeenstemming is met uw geuite vrees. Zo meent u dat uw moeder water gaf aan leden van het LTTE (CGVS, p. 20), maar u weet niet wie deze LTTE-leden waren. U ontkent dat uw familie ooit andere hulp verleende aan het LTTE (CGVS p. 20). Later in uw persoonlijk onderhoud, spreekt u zichzelf tegen en beweert u dat ook uw broers het LTTE een beetje geholpen hebben. Behalve dat dit niet eensluidend is aan uw eerdere verklaring, blijft u merkwaardig oppervlakkig hierover. Hoewel u stelt dat uw broers geen LTTE-leden waren, zegt u aanvankelijk niet te weten welke hulp uw broers dan geboden hebben aan het LTTE. Gevraagd of uw broers ooit gevochten hebben voor het LTTE, zegt u dat uw broers gediscussieerd hebben met mensen wat geen antwoord is op de vraag van het CGVS. Wanneer het CGVS de vraag herhaalt of uw broers al dan niet ooit gevochten hebben bij het LTTE, blijft u het antwoord schuldig. U geeft daarna alleen maar een tweede keer aan dat uw broers betrokken waren bij het LTTE, maar geeft toe geen bewijzen te hebben hiervan. Wanneer het CGVS hierna nog tweemaal vraagt te vertellen wat uw broers precies deden voor de LTTE, geeft u telkens geen antwoord. Wanneer het CGVS u nogmaals aanmoedigt te vertellen, zegt u uiteindelijk dat uw broers locaties van het leger bespied hebben, informatie doorspeelden aan het LTTE en maaltijden en drinken gaven. Hierop gevraagd hoe u weet dat uw broers deze activiteiten hadden, blijkt dit slechts een veronderstelling van u te betreffen omdat uw broers dreigementen kregen, zo beweert u. Gevraagd of u over andere aanwijzingen beschikt dat uw broers het LTTE hulp boden, herinnert u zich dat niet. Aldus slaagt er geenszins in aan te tonen dat uw broers of andere familieleden actief zijn geweest voor het LTTE.

Wanneer het CGVS peilt naar uw persoonlijke betrokkenheid bij het LTTE, legt u ook tegenstrijdige verklaringen af waardoor u opnieuw niet kan overtuigen een nood aan internationale bescherming te hebben. U zegt aanvankelijk geen politieke activiteiten te hebben verricht en nooit aangesloten te zijn geweest bij het LTTE (CGVS, p. 20). Wanneer het CGVS kort hierna vraagt of u of uw familieleden andere hulp hebben geboden aan het LTTE, behalve uw moeder die hen drinkwater gaf; ontkent u dit. U ontkent tevens ooit een training te hebben gevolgd bij het LTTE (CGVS, p. 21). Ook later in het persoonlijk onderhoud bevestigt u opnieuw dat u nooit betrokken was bij het LTTE (CGVS, p. 24). Gevraagd of u ooit gevochten hebt voor het LTTE, ontkent u dit. Gevraagd of u ooit iets anders hebt gedaan voor het LTTE, ontkent u ook dat. Wanneer u dan plots beweert te zijn gerekruteerd door de LTTE maar na een dag werd vrijgelaten omdat uw moeder hen huilend hierom smeekte, ontbreekt elke vorm van geloofwaardigheid aan deze verklaring en komt dit als verzonnen over (CGVS, pp. 24 en 25). Immers werden u reeds diverse kansen geboden tijdens uw persoonlijk onderhoud door het CGVS om aan te halen dat u (kort) gerekruteerd zou zijn geweest, maar u liet telkens deze kansen liggen. Het is dan ook niet aannemelijk dat u ooit ingelijfd zou zijn geweest door het LTTE. Indien er toch enig geloof hieraan zou kunnen worden gehecht, quod non, dan is het evenmin aannemelijk dat u prompt zou zijn vrijgelaten door het LTTE louter en alleen na een smeekgebed van uw moeder zoals u verklaarde. Bovendien zijn uw verklaringen over uw rekrutering door het LTTE uiterst vaag, wat een verdere indicatie is dat u niet de waarheid spreekt. Zo weet u niet wanneer u werd gerekruteerd, noch wat uw leeftijd was toen. Gevraagd of u nog naar school ging toen u werd gerekruteerd, blijft u ook op deze vraag het antwoord schuldig. Wanneer het CGVS u vraagt te vertellen over uw tijd bij het LTTE, zegt u alleen maar dat u niet weet wat te vertellen. Gevraagd door het CGVS de waarheid hierover te vertellen, geeft u geen antwoord. Aangezien u geen verduidelijking geeft, reikt het CGVS u opnieuw de kans en vraagt u of u iets kan zeggen over uw tijd bij het LTTE; waarop u antwoordt dat u dat niet kan. Voorts weet u niet waar u werd heen gebracht door het LTTE na uw rekrutering, u weet niets te vertellen over deze locatie. Gelet op uw onsamenvattende, uiterst vage en tegenstrijdige verklaringen, slaagt u er niet in het CGVS te overtuigen dat u en uw familie enige banden zouden hebben gehad met het LTTE.

Uw povere kennis aangaande de laatste oorlog tussen het LTTE en de Srilankaanse overheid (Eelam IV), toont voorts aan dat het profiel dat u uw familie en zichzelf toeschrijft niet de waarheid betreft. Indien uw familieleden werkelijk het LTTE zouden hebben gesteund en u om deze reden plotseling het doelwit zou vormen van ongeïdentificeerde mannen die u wilden doden, kan verwacht worden dat u zich meer zou hebben geïnformeerd over het LTTE en hun laatste strijd in Sri Lanka. Hoewel u weet dat aan deze oorlog een einde kwam in mei 2009, weet u niet hoe noch waar de oorlog beëindigd werd (CGVS, p. 20). Gevraagd wat er op het einde van deze oorlog gebeurde, kan u evenmin op deze vraag enige toelichting verschaffen. U zegt alleen maar dat er niets in uw geheugen blijft. U weet verder niet

wanneer deze laatste oorlog aanving. Gevraagd wat u weet over de laatste oorlog, blijft u het antwoord schuldig en kan u zich dat niet meer herinneren, stelt u. Voorts weet u evenwel dat het LTTE streed voor Tamil Eelam tegen het leger. U weet ook dat Prabhakaran de LTTE-leider was, maar het is u onbekend wat er met hem gebeurde. U herinnert zich niet of Prabhakaran nog in leven is. U kan nog enkele andere LTTE-leiders opnoemen: kolonel Soosai, Pottu Amman en Nadesan. Maar u blijft het antwoord schuldig wat de functie was van Soosai en Nadesan bij het LTTE en wat zij deden voor LTTE. Gelet op voorgaande kan evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u beschreven directe vluchtaanleiding uit Sri Lanka, met name dat u recent het doelwit was geworden van ongeïdentificeerde mensen, dit naar aanleiding van de steun van uw moeder en broers aan het LTTE in het verleden. Hierbij dient aangestipt te worden dat uw verklaringen inzake uw persoonlijke moeilijkheden in Sri Lanka en directe vluchtaanleiding "an sich" eveneens dermate vaag zijn, dat ze geen steek houden en elk geloofwaardig karakter missen. U slaagt er geenszins in de start van de dreigementen die u kreeg nauwkeurig in de tijd te situeren. U beweert dat de dreigementen begonnen voor het jaar 2017, maar u kan geen precieze tijdsaanduiding geven wanneer het CGVS u hiernaar vraagt (CGVS, p. 22). Gevraagd in welk jaar de dreigementen dan startten, geeft u geen antwoord. Nogmaals dezelfde vraag gesteld, zegt u dat u zich dat niet meer kan herinneren, wat des te bevreemdender is gezien deze dreigementen de kern vormen van uw vluchtmotieven. U slaagt er evenmin in een duidelijke toelichting te geven om welke reden u werd bedreigd. Aanvankelijk zegt u alleen maar dat uw vader in een luchtaanval werd gedood en dat zij (ongeïdentificeerde mensen) vroegen naar uw broers en zussen (CGVS, p. 23). Pas wanneer het CGVS om nadere uitleg vraagt, aangezien uw vader reeds in 1991 om het leven kwam en u de dreigementen pas situeert omstreeks het jaar 2017; beweert u plots dat ze (ongeïdentificeerde mensen) naar uw broers vroegen omdat uw broers het LTTE een beetje geholpen hadden. Gevraagd of u al dan niet ooit persoonlijk werd bedreigd, haalt u aan dat uw moeder werd opgebeld en dat mensen aan de deur klopten maar dat u en uw moeder weigerden de deur te openen. Dat u nooit persoonlijk werd bedreigd of oog in oog kwam te staan met uw belagers terwijl deze dreigementen reeds aanvingen voor 2017, dit één of twee keer per maand gebeurde en u pas in oktober 2018 het land verliet; ondermijnt de ernst van de situatie en is gezien de context niet geloofwaardig te noemen (CGVS, pp. 7, 21, 22). Gevraagd in detail te vertellen over de dreigementen, slaagt u ook daar niet in. U zegt enkel dat u dat niet kan omdat u het zich niet herinnert, wat opnieuw de geloofwaardigheid van uw geuite vrees volledig ondermijnt. Indien u werkelijk bedreigd werd en om die reden uw land ontvluchtte, kan minstens verwacht worden dat u meer in detail kan beschrijven wat deze dreigementen dan inhielden. Gevraagd wat u weet over de personen die u hebben bedreigd, geeft u initieel geen antwoord op de vraag van het CGVS. Nogmaals de vraag herhaald, zegt u dat u deze personen niet kent, ze nooit hebt gezien en u enkel via telefoon van hen iets vernam. Gevraagd of u hen dan zelf gesproken hebt, blijkt ook dat het geval niet te zijn geweest, het was steeds uw moeder die met hen sprak.

Toegevoegd kan worden dat u eveneens weinig zicht biedt op de verblijfplaats(en) van uw familie. Hoewel u beweert dat één oudere zus en twee oudere broers zich in Duitsland bevinden, hebt u weinig te vertellen over hun verblijfssituatie ginds. Uw broer S. (...) zou eerst in Saoedi-Arabië hebben verbleven verklaart u, om er geld voor zijn verdere reis naar Europa te verdienen (CGVS, p. 5). U weet echter niet hoelang uw broer in Saoedi-Arabië was en welk werk hij er deed. Hoewel u beweert dat uw broer als vluchteling naar Duitsland ging, geeft u toe geen details over zijn verblijf ginds te kennen. U weet evenmin wat de verblijfsstatus is van uw zus in Duitsland, u weet niet of ze er legaal verblijft en waar ze is. U weet evenmin wanneer uw zus Sri Lanka verlaten heeft. Wanneer uw broer K. (...) Sri Lanka heeft verlaten weet u ook niet. Dat u zich dat niet meer kan herinneren omdat u zelf uw land hebt verlaten door problemen, is geen geldig excuus en volstaat niet. Uw andere zus S. (...) huwde in 2005 of 2006, maar u hebt geen idee waar zij heen gegaan is met haar echtgenoot. U zou geen contact meer hebben gehad met uw zus nadat ze huwde. Ook hier zetten uw vage verklaringen de geloofwaardigheid van uw bewering de laatste jaren alleen met uw moeder te hebben gewoond in Jaffna op de helling.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Srilankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, waarvan informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot

strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE middels de steun van uw familie aan de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde, met name een kopie van uw Sri Lankaanse paspoort, een kopie van uw Sri Lankaanse identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw moeder en een kopie van de overlijdensakte van uw vader vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Zij vormen slechts een indicatie van uw nationaliteit en identiteit, maar bevestigen geenszins uw verklaringen omtrent uw asielmotieven. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Hoe dan ook legt u slechts fotokopieën neer en is de authenticiteit van uw documenten niet gegarandeerd. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4, § 3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4, § 3 van voormelde richtlijn 2011/95/EU en naar artikel 10 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, bemerkt de Raad vooreerst dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

Wat betreft artikel 4, § 3 van de richtlijn 2011/95/EU, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet

waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 47-48). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar desbetreffend artikel van de Vreemdelingenwet.

Inzake de opgeworpen schending van artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, wijst de Raad erop dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, p. 15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001).

De schending van voormelde richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielerlaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad bemerkt vooreerst dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partij geen enkel origineel begin van bewijs van haar identiteit neerlegt, hetgeen een negatieve indicatie betreft met betrekking tot haar algemene geloofwaardigheid; (ii) wordt vermoed dat verzoekende partij haar originele paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om bepaalde erin vermelde informatie te verhullen; (iii) verzoekende partij pas eind 2018 Sri Lanka heeft verlaten terwijl zij reeds haar paspoort aanvraag en bekwam in 2010, hetgeen ernstig de door haar geuite vrees voor vervolging relatieveert; (iv) verzoekende partij met haar eigen officiële paspoort Sri Lanka heeft verlaten zonder moeilijkheden te kennen bij haar uitreis, hetgeen eveneens aantoonde dat zij op het moment van haar vertrek uit Sri Lanka geen gegronde vrees voor vervolging door haar autoriteiten diende te koesteren; (v) verzoekende partij geen duidelijk zicht biedt op haar afgelegde reisweg; (vi) verzoekende partij geenszins de band die zij en haar familie zouden hebben gehad met de LTTE aannemelijk maakt gezien haar onsamenhangende, uiterst vage en tegenstrijdige verklaringen dienaangaande en het feit dat zij een povere kennis blijkt te hebben aangaande de laatste oorlog tussen het LTTE en de Sri Lankaanse overheid; (vii) de verklaringen van verzoekende partij inzake haar persoonlijke moeilijkheden in Sri Lanka en haar directe vluchtaanleiding – zij beweert dat zij recent het doelwit was geworden van ongeïdentificeerde mensen naar aanleiding van de steun van haar moeder en broers aan het LTTE in het verleden – *an sich* eveneens dermate vaag zijn, dat ze geen steek houden en elk geloofwaardig karakter missen; en (viii) zij verder ook weinig zicht biedt op de verblijfplaats(en) van haar familie, hetgeen de geloofwaardigheid van haar bewering de laatste jaren alleen met haar moeder te hebben gewoond in Jaffna ondermijnt. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen, waar het evenwel juist aan verzoekende partij toekomt

om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij manifest in gebreke blijft. Bijgevolg worden de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing in verband met het asielrelaas van verzoekende partij, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd. Aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

2.2.5.1. Verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift op dat zij lid is van een groep die in haar land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en gestigmatiseerd, met name de Tamils. Verzoekende partij meent dat verwerende partij de situatie van Tamils in Sri Lanka beter diende te onderzoeken, *“niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is”*. Tevens dient er rekening mee gehouden te worden dat, waar verwerende partij van oordeel is dat zij geen band heeft met het LTTE, het niet uitgesloten is dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Sri Lanka als dusdanig zal worden beschouwd. Dit geldt des te meer nu zij zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht zonder dat zij in het bezit is van een paspoort. Verder verwijst verzoekende partij in haar verzoekschrift naar verschillende rapporten waaruit praktijken van foltering en onmenselijke behandeling ten aanzien van Tamils in Sri Lanka blijken. Ten slotte merkt verzoekende partij nog op dat er gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking doordat Mahinda Rajapaksa na een politieke crisis eind 2018 als eerste minister werd aangesteld en onder diens vorige administratie grove mensenrechtenschendingen plaatsvonden naar aanleiding van het einde van de oorlog met de LTTE.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de *“COI Focus”* betreffende *“Sri Lanka. Risico bij terugkeer”* van 29 mei 2018 (administratief dossier, stuk 9, map landeninformatie, deel 2), blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Door Cedoca werd immers onderzoek gevoerd om de situatie van Tamils (ook afgewezen asielzoekers) die terugkeren naar Sri Lanka in te schatten en uit dit onderzoek blijkt niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij nalaat andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert niet correct is. Immers, waar zij in haar verzoekschrift in dit verband verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten, dient vooreerst te worden vastgesteld dat voormelde *“COI Focus”* betreffende *“Sri Lanka. Risico bij terugkeer”* van 29 mei 2018 zich eveneens steunt op de informatie uit verschillende van deze rapporten, doch blijkt uit de informatie in deze rapporten niet dat er voor wat betreft Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing. Waar verzoekende partij daarnaast in haar verzoekschrift nog citeert uit verschillende andere rapporten waarop niet gesteund werd bij het opstellen van voormelde COI, stelt de Raad vast dat zij evenwel nalaat desbetreffende rapporten bij te brengen en evenmin deze rapporten voorziet van rechtstreekse links. Het komt de Raad niet toe desbetreffend enig zoekwerk te verrichten teneinde deze rapporten te detecteren om deze in zijn volledigheid te kunnen beoordelen. Hiermee kan dan ook geen rekening mee worden gehouden.

De Raad duidt er verder op dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden bijgebracht waarom zij door de Sri Lankaanse overheid gepercipieerd zal worden als een persoon die banden heeft met LTTE. Immers kan aan de door haar beweerde band met LTTE geen enkel geloof worden gehecht. Dat zij louter omdat zij niet meer over haar paspoort beschikt, beschouwd zal worden als een persoon die banden heeft met LTTE is verder niet aannemelijk. De Raad wijst in dit verband bovendien op de motivering in de bestreden beslissing – die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt – dat wordt vermoed dat verzoekende partij haar origineel paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Dat zij niet meer over haar paspoort beschikt, kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen.

Daar waar verzoekende partij nog stelt dat gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking, bemerkt de Raad dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook hier nalaat de informatie waarnaar zij verwijst bij te brengen en/of te voorzien van rechtstreekse links, deze bemerking niet dienstig is nu het de plicht is van de Raad om een actuele – *hic et nunc* – beoordeling te doen van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij en van het potentiële risico op ernstige schade dat verzoekende partij mogelijks zou lopen.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Sri Lanka een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat verzoekende partij evenmin een schending van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt. Immers toont zij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aan dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten. Verder blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 8 en 9) en dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud in het transitcentrum Caricole d.d. 11 maart 2019 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tamil en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT